

כילה אתה יושב גרמה להיפך ממה שהתכוונת לו... אבל מה? במשך הזמן שכחתי בגלל מה אני יושבת וחשבתי רק למען מה אני יושבת, וידיעתי שאני יושבת למען הצינות וישראל, וזה נתן לי כוח.”

בתגובה על הכתבה טל-ווידה עם ביצים (הטולם הזה 1784) שאל יאיר אלוני את כתב הטולם הזה מדוע פורסמה תמונתו בעיתון מן המתנים וי מעלה במקום מן המתנים וי מטה — דבר שהיה אולי ממחיש יותר את הכותרת הראשית.

בשיתח העלאת זיכרון נות על מנכ"ל כור מאיר עמית, סיפר אחד המשתתפים, עיתונאי במיקצועו, על התקופה פה בה היה בהכשרת בביבוק אלונים, בו היה עמית, שנקרא

■ אחרי ששחררו מבית הסוהר והגיעו לישראל, נפגשו אסירי קהיר עם ד"ר בן גוריון בשיחה בשדה-בוקר, בין השאר שאל או ויקטור לוי את ביגי: „האם במדינה כמו ישראל, שיש לה בעיות ביטחוניות כאלה, מוצדק מיש-טר דמוקרטי?“ השיב לו בן גוריון: „לוא היית קורא את שיח לוחמים והיית רואה לוחמים שדיברו על האוייב ביי צורה אנושית כזאת בלי שזה הפריע להם להילחם נגדו — היית מבין שדמוקרטיה אינה מפריעה, להיפך.“

■ באותו יום נזכרה מרסל ניניו במיקרה שקרה לה כשי נודע בביתה הסוהר על התקדמות צה"ל במלחמת-ששת-הימים: „אני זוכרת שבאותם ימים שצה"ל הגיע לתעלה אמר רה לי אשתו של לוח, שבאותו זמן ישבה איתי בתא, חבל,

יהוים דריסן

אומנם חובש כיפה ונראה כרב אדוק, אך הוא אינו רב ואינו יהודי כלל. הוא מלך עיתוני הפורנוגרפיה בהמבורג, שיסד לאימכר מפלגה פוליטית, שמטרתה היחידה היא לחולל מהפכה מינית בגרמניה. הוא בייס תצלום זה בפזזה של פחה מזרחי, כפי שהגרמנים מתארים לעצמם כזה: גבר מזוקן עם כיפה וחתיכות עירומות יושבות מסביבו.

תמונות. הוא הצהיר, שיגיש את רכישתו כמתנות לפצועי-צה"ל, שיבואו בבית-ההגיושואי.

■ על רישום עירום (אשה) של צייר הידוע בנטייתו החריגה, גות, הכריז דן: „הנה רישום, אובייקטיבי כמובן, של...“

■ העיתונאי אלי לנדאו מוסיף להיות אופטימי: באחד הבקרים, השבוע, שאלו אותו מה שלומו? הוא השיב: „שלא יהיה יותר גרוע...“

פסוק השבוע

■ דידי מנוסי: „מותר לגנוב, אבל רק בלי שחיתות!“

ציפי שביט

ליבה משה פרייזר. השניים מתכוונים להינשא בעוד מיספר שבועות.

פתיחה החגיגית, מתכוננים הי בעלים החדשים להזמין את אייבי נתן.

■ שחקן השילד תיאטר גרמני **מקס בוקסבאום**, הי מבקר השבוע בארץ, התגלה כיורד ישראלי שלא הצליח לה התקבל להבימה. בתוכנית דגש בנגרי צה"ל ריאיון **מלכאל הנז'ר** את בוקסבאום שגילה כי בשנות ה-40 ירד מישראל לגרמניה. הוא היה בעל דוקל למימכר נקניקיות בתל-אביב, בעל בר, ושחק בתיאטרון קטן יחד עם **זאב ברדינסקי**. הי סיבה שלא הצליח להתקבל לה הבימה: היה לו מיבטא ייקי, בעוד שהתיאטרון העברי הי ראשון קיבל או רק בעלי מיבי טא רוסי.

■ מה שהגיל עושה לבן אדם: **שמואל שי** התחיל ללימוד היסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב. כשהגיע בר איחור להרצאה הראשונה, השתקו התלמידים, הוציאו מחברות והתכוננו להרצאתו. הם חשבו את שמיל למרצה.

■ במכירה הפומבית של ציורים לטובת ילדי בנגלה-דש, שנערכה בשבוע שעבר בגלריה לים בתל-אביב, הירבה התעניין הצעיר **ארנון מוריצ'ק**, שבא עם רעייתו היפה-כתמיד, **ברייג'יט**, לרכוש תמונות. בין היתר, הציג המנחה, **דן בן-אמון**, תמונה אחת למכירה בליינד: התמונה לא הוצגה בפני הקהל — וזה נתבקש להעלות את מחיריו על-פי המזל. מילצ'ק הימר על הנעלם וקנה, במחיר של 1,050 ל"י, לייטוראפיה נדירה של הצייר הוותיק **מרדכי ארדון**, שאינה ניתנת להשגה בשוק.

■ מי שנוכחותו ניכרה היי טב באותה מכירה, היה אביי הפצועים וזוכר-השואה הבלתי-נלאה, **שמוחה הורצברג**. שמחה גוף תחילה בון על כלי בהיסחיה-דעת, מלט את המילה הגרמנית „ראוס“, אך זה לא מנע מבעדו לרכוש פסל וכמה

כמה פעמים נסע פרס לחו"ל השנה?

- בתשובה לשאלתה של ח"כ אורי אבנרי, על נסיעותיו לחו"ל ב-1971, ענה השר שמעון פרס:
- בששת הימים שבין ה-12 ל-5 בנואר הרצאתי בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בשש קהילות יהודיות בארצות-הברית.
 - בשלושת הימים שבין ה-22 ל-19 בנואר שחיתי, יחד עם מנחל „אל-על“, בצרפת לפתיחת המשא ומתן בדבר חידוש זכויות הטייס ההדדיות שבין שתי הארצות.
 - בעשרת הימים האחרונים של מאי ביקרתי בארצות-הברית בשליחות מילווה-העצמאות.
 - ב-30 לאוגוסט ססתי ליומיים ליוסטון, לפי החלטת מיוחדת של הממשלה, לנאום בוועידת הלגיון האמריקאי. במשך שהותי שם נפגשתי עם מזכיר המדינה רוג'רס, וכן נאמתי בשני כנסים של מנהיגי הבונדס במקום.
 - בשבעת הימים האחרונים של ספטמבר ביקרתי בבלגיה ובאיטליה לפי הזמנות הממשלות של ארצות אלה. במשך הביקור הגענו להסכמים עקרוניים בשורה של נושאים, ביניהם השתתפות כספית ומקצועית בהנחת כבל תתימי חדש בין ישראל לאירופה, הסכמים על הנועת מכולות ללא חדש בין הארצות, ונכונות עקרונית להשתתפות במימון מערכת ההסעה ההמונית של ישראל לכשתקום.
 - בין ה-22 ל-19 לאוקטובר, ביקרתי באנגליה בשליחות המגבית ומכון וייצמן. בשלושת ימים אלה היו לי פגישות רבות מטעם המגבית, ומיספר פגישות בענייני מכון וייצמן ובנושאי תחבורה ותיקשורת. כן נפגשתי עם מערכת ה„לונדון טייס“ ועם עורכי עיתונים.

או סלוצקי, מדריך. חברי החכי שרה השתתפו בעליה לביריה שבנגב לבנון. כשהלכו החבי רים לישון, התמקם אותה עיר תונאי ליד ידידתו, בחורה נאה ושחומה בשם ויקטוריה. כי אמצע הלילה, כשחקור גבר, התקרב בחבור לבחורה ושם עליה את ידו — כדי להתחמם יעני. כעבור כמה רגעים הוא הרגיש כף יד בריאה ומיובלת מלטפת את ידו. הוא פרץ כי צעקות, התרומם, תפס את היד של מאיר סלוצקי-עמית.

■ מסעדת קליפורניה הזכור רה לטוב מחדשת ימיה. הפעם בלבוש חדש: את מקומו של **אייבי נתן** תפוס עורכת-הדין **רותי שמיר**, יחד עם קבוצת משקיעים אמריקאיים וישראלים, אוסי המסעדה, שי תיקרא קליפורניה דיקי ציקי, ישתנה והיא תתרכז בעיקר ברגולות. כאורח הכבוד, כי

למה שצה"ל לא חמשיך? למה לא הגיע לקהיר? אני אמרתי לה אז: טוב שחיללי צה"ל לא נכנסו לקהיר. מבחינה טאקטית כל מי שנכנס למצרים — כמו נטיליון — הפסיד את המערך כה... אסור להם להיכנס. עליי הם לנצח אותה מבחוקי“.

■ ועוד על אותה תקופה סיפר ויקטור לוי: „אני זוכר שמיד אחרי מלחמת-ששת-הימים אמר לי חרושטא הערבי של בית-הסוהר שלנו, בלשון הי ציורית שלו: בי-5 ביוני נטע **מושח דריין** עץ, ובכל פעם הוא קוטף פרי אחר מהעץ הזה, כל פעם קוטף הישג אחר; הי שיחרור שלכם יהיה אחד הי פירות...“

■ ומה דעתה של מרסל ניניו על מה שכונה בארץ העסק הביש? „... קשה לרשף כששומעים שהפעולה שבשי-